

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 331/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Olosom, Karola Kašjaka 1, Rajecké Teplice, proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 34Pc/17/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že namietané konanie o rozvod manželstva je poznačené zbytočnými prietahmi.
3. Sťažovateľ podal na okresnom súde návrh na rozvod manželstva 15. mája 2024. Konajúci súd 3. júna 2024 vyzval sťažovateľa na úhradu súdneho poplatku, ktorý sťažovateľ bezodkladne uhradil. Od júna 2024 je konajúci súd vo veci úplne nečinný, nebol vykonaný žiaden úkon smerujúci k prejednaniu veci a meritórnemu rozhodnutiu. Sťažovateľ proaktívne po podaní žaloby oznámil konajúcemu súdu e-mailovú adresu žalovanej 26. septembra 2024, následne 21. novembra 2024 požiadal konajúci súd o doručenie žaloby žalovanej na vyjadrenie. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že uvedený stav je preňho neúnosný a šikanózný.

4. Sťažovateľ následne konkretizuje, že manželstvo je bezdetné, sťažovateľ s manželkou nežije v jednej domácnosti, spoločne nehospodária a manželka sťažovateľa s rozvodom manželstva súhlasí.

5. Sťažovateľ uviedol, že vec má preňho význam, keďže za súčasného stavu nemôže začať nový život ani riešiť praktické veci bežného života (úvery, bývanie, leasingy a pod.). Predmetné konanie nie je právne a ani skutkovo zložitý, v prípade súhlasu strán sporu môže súd meritórne rozhodnúť o rozvode bezdetného manželstva aj bez pojednávania, čo sa v súdnej praxi deje nezriedka.

6. V napadnutej veci sťažovateľ 10. decembra 2024 podal predsedovi okresného súdu elektronickým podaním sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá nebola ku dňu podania ústavnej sťažnosti vybavená.

7. Sťažovateľ požaduje aj priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur, ktorú považuje za opodstatnenú a primeranú s poukazom na dĺžku konania a právne a faktické dopady neukončenia rozvodového konania pre sťažovateľa.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

9. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

10. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

11. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného

súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, s'ťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

12. V prejednávanom prípade napadnuté konanie trvá od 15. mája 2024 a ku dňu podania ústavnej s'ťažnosti (6. marec 2025) jeho celková dĺžka necelých desať mesiacov nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov. Zároveň z hľadiska predmetu konania nejde o konanie, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry vyžaduje prednostné vybavenie.

13. Vzhľadom na uvedené sa postup konajúceho súdu v s'ťažovateľom namietanom období v napadnutom konaní z hľadiska intenzity priet'ahov a zásahov do práv s'ťažovateľa nejaví ústavnému súdu ako ústavne neakceptovateľný.

14. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

15. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni s'ťažovateľovi, aby sa opätovne obrátil so s'ťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že okresný súd naďalej nepostupuje v konaní spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu jeho právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu